

MÁR
TUDOK
OLVASNI

—
3.
SZINT

Haász János

APA MOBILJA

Török Eszter rajzaival

MÓRA

Haász János

APA MOBILJA

MÓRA
KÖNYVKIADÓ

JÓ NAGY ZŰR APA MOBILJÁVAL

Nincs ez az egész, ha reggel nem alszunk el.
Vagy apa nem olyan szigorú. Ha nem mondogatja
folyton, hogy én még kicsi vagyok egy mobilhoz.
Hogy arra nagyon oda kell figyelni.

Vagy ha nem felejtí aznap reggel itthon.

Szóval erről az egész kalamajkáról én tehetek
a legkevésbé. Minden összejátszott ellenem.

Én épp csak ott voltam. Alig csináltam vala-
mit. Azt is a legjobb szándékkal.

De ez is elég volt ahhoz, hogy most magyaráz-
kodnom kelljen.

1.

Az volt az első gond, hogy reggel elaludtunk. Nem történt még ilyen velünk, mióta iskolás vagyok. Több mint három éve. Apa azt mondja, hogy ő korán kelő típus. Vidéken nőtt fel, és hozzászokott, hogy a kakasokkal ébredjen. Mondjuk, itt a panelben egy kakas sincs, mégis korán ébred.

Illetve dehogy nincs. A Kakas Laci bácsiék az elsők. De Laci bácsi éjszakai buszsofőr, szóval nem korán kel, hanem inkább korán fekszik. Akkor szokott hazajönni, amikor mi indulunk az iskolába. A fia, Kakas Dani egyidős velem, és a legjobb barátom. Szoktunk együtt iskolába menni, ha ő épp nem akarja megvárni az apukáját.

Igaz, elég gyakran meg akarja. Mert mire a napköziből hazaérünk, Laci bácsi már el is indul

dolgozni. Szóval úgy egész nap nem találkoznának. Amikor megvárja, akkor elkésik a suliból. Szerencsére a délelőtti tanító néni, Judit néni nagyon kedves. Azt mondta, pontosan tudja, hogy ez milyen nehéz Daninak. Ezek szerint a tanító néni apukája is éjszakára jár dolgozni. Különben honnan is tudná pontosan?

No, de ma reggel én is elkéstem. Már elmúlt hét óra, amikor apa berobogott a szobámba. Vagyis az öcsémmel, Bencével közös szobánkba. Vagyis az én szobámba, ahová befogadtam őt, amikor ovis lett. Apáék azt mondták, hogy már kinőtte az ő hálósobájukat. Amit nem értek, mert az ő hálójuk, amiben így ketten maradtak anyával, nagyobb, mint az én szobám, amiben így szintén ketten vagyunk. Sőt, mióta anya sokat van kórházban, apa egyedül van a szobájában.

Gondoltam, akkor Bence akár vissza is költözhetne. De a nővérünk, Fanni azt mondta, hogy ezzel ne most jöjjenek elő. Persze ő könnyen beszél. Neki van saját szobája.

A lényeg, hogy elaludtunk.

– Srácok, ki az ágyból! Lemerült a telefonom, nem szólt az ébresztő, el fogunk késni! – Így rohant be apa, és már húzta is fel a redőnyt.

Azt szokta mondani, ha sokáig alszunk, hogy hasunkra süt a nap. Most éppen nem sütött a hasunkra, mert borongós idő volt, de tudtam, hogy ez csak egy szólásmondás. Olyan, mint például a kakasokkal kelés.

Míg próbáltam kikelni, apa ruhákat dobált az ágyra. Bence focis zokniját hozzám került, az én szuperhősös pólóm Bencéhez. De szólni se tudtam, apa már ki is rohant.